

eul_wid: kms-ab

Χρύσιππος ὁ Σολεύς · Chrysippus of Soli

Fragments Related to Individual Books

Ἀποσπάσματα πρὸς ἕκαστον βιβλίον

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine (phi, frg)

Domain: Φιλοσοφία Philosophy

Format: Συναγωγή Collection

Affiliation: Stoic

IX t Περὶ τῶν Δι' αὐτὰ Αἰρετῶν A

IX fr 2 Athenaeus Deipnos. VII 285d. Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν „τὴν ἀφύην, φησὶν, [τὴν] ἐν Ἀθήναις μὲν διὰ τὴν δαψίλειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναί φασιν ὄψον, ἐν ἑτέραις δὲ πόλεσιν ὑπερθαυμάζουσι πολὺ χεῖρω γενομένην. εἴθ' οἱ μὲν, φησὶν, ἐνταῦθα τοὺς ἀδριατικοὺς ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας, ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἐλάττους εἰσὶν· ἐκεῖνοι δὲ τάναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε.“

X t Περὶ τῶν μὴ Δι' αὐτὰ Αἰρετῶν

X fr 2 Athenaeus Deipnosoph. IV p. 159a. οἷον ὁ καλὸς Χρύσιππος διαγράφει ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ αἰρετῶν λέγων ὧδε „ἐπὶ τοσοῦτον τινὲς ἐκπίπτουσι πρὸς τὸ ἀργύριον ὥστε ἱστορῆσθαι πρὸς τῇ τελευτῇ τινὰ μὲν καταπιόντα οὐκ ὀλίγους χρυσοῦς ἀποθανεῖν τὸν δὲ ἕτερον ῥαψάμενον εἰς τινὰ χιτῶνα καὶ ἐνδύντ' αὐτὸν ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις θάψαι οὕτως, μήτε καύσαντας μήτε θεραπεύσαντας.“

XII t Περὶ Δικαιοσύνης

XII fr 1 Cicero de republ. III 8, 12 et requireret et tueretur, alter (scil. Aristoteles) autem de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros. Nam ab Chrysippo nihil magnum nec magnificum desideravi, qui suo quodam more loquitur, ut omnia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet.

XVII t Εἰσαγωγή τῆς περὶ Ἀγαθῶν καὶ Κακῶν πραγματείας

XVII fr 2 Athenaeus Deipnos. IV p. 159d. Χρύσιππος δ' ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῇ εἰς τὴν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείαν νεανίσκον φησί τινὰ ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις πορφυρίδα ἡμφιεσμένον ἔχουσιν χρυσᾶ κράσπεδα. πυνθανομένου δέ τινος αὐτοῦ ποδαπὸς ἐστὶν ἀποκρίνασθαι ὅτι πλούσιος.

XVII fr 3 Origenes contra Celsum IV 63 Vol. I p. 334, 15 Kō. (p. 552 Delarue). (Dum refutare studet Celsi opinionem τὰ κακὰ οὔτε πλείονα οὔτε ἐλάττονα γίνεσθαι) καὶ ἄλλως δ' ἐλέγχεται ὁ τοῦ Κέλσου περὶ τῶν κακῶν λόγος ἀπὸ τῶν ἐξετασάντων φιλοσόφων τὰ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ παραστησάντων καὶ ἀπὸ τῆς ἱστορίας ὅτι πρῶτον μὲν ἔξω πόλεως καὶ προσωπεῖα περικείμεναι αἱ ἐταῖραι ἐξεμίσθουν ἑαυτὰς τοῖς βουλομένοις· εἴθ' ὕστερον καταφρονήσασαι

ἀπέθεντο τὰ προσωπεῖα καὶ ὑπὸ τῶν νόμων μὴ ἐπιτρεπόμεναι εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις, ἔξω ἦσαν αὐτῶν· πλείονος δὲ τῆς διαστροφῆς γινομένης ὁσημέραι, ἐτόλμησαν καὶ εἰς τὰς πόλεις εἰσελθεῖν. Ταῦτα δὲ Χρύσιππος φησιν ἐν τῇ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν εἰσαγωγῇ· „Ὅθεν ὡς τῶν κακῶν πλειόνων καὶ ἡττόνων γινομένων, ἔστι λαβεῖν ὅτι οἱ καλούμενοι ἀμφίβολοι ἦσαν ποτε προεστηκότες, πάσχοντες καὶ διατιθέντες καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν εἰσιόντων δουλεύοντες, ὕστερον δὲ οἱ ἀγορανόμοι τούτους ἐξῶσαν.“ Καὶ περὶ μυρίων δ' ἂν τῶν ἀπὸ κεχυμένης τῆς κακίας ἐπεισελθόντων τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι πρότερον οὐκ ἦν. Αἱ γοῦν ἀρχαιόταται ἱστορίαι, καίτοι γε μυρία ὅσα κατηγοροῦσαι τῶν ἀμαρτανόντων ἀρρήτοποιοὺς οὐκ ἴσασι.

XXV t Ἡθικῶν Ζητημάτων I

XXV fr 4 Scholia in Eur. Androm. v. 276 Vol. IV p. 152 Dind. Vol. II p. 274 Schw. Χρύσιππος δὲ ἐν Ἡθικῶν δεκάτῳ λογιζάμενον τὸν Πάριν τίνων δεῖ μᾶλλον ἀντέχεσθαι, πολεμικῆς ἀσκήσεως ἢ ἐρωτικῆς ἢ βασιλείας, νεῦσαι [αὐτὸν] μᾶλλον εἰς τὰ ἐρωτικά καὶ οὕτως τὸν περὶ τῆς κρίσεως μῦθον συντεθῆναι.

XXVIII t Περί τοῦ Καλοῦ καὶ τῆς Ἡδονῆς πρὸς Ἀριστοκρέοντα I

XXVIII fr 1 Gellius N. A. XIV 4. Condigne mepercule et condecere Chrysippus in libroru m , qui inscribuntur περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς, primo, os et oculos Iustitiae vultumque eius severis atque venerandis verborum coloribus depinxit. Facit quippe imaginem Iustitiae fierique solitam esse dicit a pictoribus rhetoribusque antiquioribus ad hunc ferme modum: „forma atque filo virginali, aspectu vehementi et formidabili, luminibus oculorum acribus, neque humilis neque atrocis, sed reverendae cuiusdam tristitiae dignitate.“ Ex imaginis autem istius significatione intellegi voluit, iudicem, qui Iustitiae antistes est, oportere esse gravem, sanctum, severum, incorruptum, inadulabilem contraque improbos nocentesque immisericordem atque inexorabilem erectumque et arduum ac potentem, vi et maiestate aequitatis veritatisque terrificum. Verba ipsa Chrysippi de Iustitia scripta haec sunt: „Παρθένος δὲ εἶναι λέγεται κατὰ σύμβολον τοῦ ἀδιάφθορος εἶναι καὶ μηδαμῶς ἐνδιδόναι τοῖς κακούργοις, μηδὲ προσίεσθαι μήτε τοὺς ἐπεικεῖς λόγους μήτε παραίτησιν καὶ δέησιν μήτε κολακείαν μήτε ἄλλο μηδὲν τῶν τοιούτων· οἷς ἀκολούθως καὶ σκυθρωπὴ γράφεται καὶ συνεστηκὸς ἔχουσα τὸ πρόσωπον καὶ ἔντονον καὶ δεδορκὸς βλέπουσα, ὥστε τοῖς μὲν ἀδίκους φόβον ἐμποιεῖν, τοῖς δὲ δικαίοις θάρσος· τοῖς μὲν προσφιλοῦς ὄντος τοῦ τοιούτου προσώπου, τοῖς δὲ ἐτέροις προσάντους.“ Haec verba Chrysippi eo etiam magis ponenda existimaui, ut prompta ad considerandum iudicandumque sint, quoniam legentibus ea nobis delicatiores quidam disciplinarum philosophi, Saevitiae imaginem istam esse, non Iustitiae, dixerunt.

XXVIII fr 2 Athenaeus Deipnosoph. XIII p. 565a. τοῦ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον εὐρημένον, ὡς φησιν ὑμῶν ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς. οὐκ ἀκαίρως δέ, ὡς ἑμαυτὸν πείθω, μεμνήσομαι τῆς λέξεως· χαίρω γὰρ πάντῳ ἀνδρὶ διὰ τε τὴν πολυμαθίαν καὶ τὴν τοῦ ἡθους ἐπεικείαν. λέγει δὲ οὕτως ὁ φιλόσοφος „τὸ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον προῆκται, τῶν προτέρων οὐ χρωμένων αὐτῷ. καὶ γὰρ Τιμόθεος ὁ αὐλητῆς πώγωνα μέγαν ἔχων ἠϋλεῖ, καὶ ἐν Ἀθήναις διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρχαῖον τὸν πρῶτον προσκειράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην. διὸ καὶ Ἀλεξὺς ἔφη πού· ἂν πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον ὀρᾶς, δυοῖν τούτων ἔχειν δεῖ θάτερον· ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία ἢ πλουσιακὸν τούτῳ τι προσπίπτει κακόν. τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν, δι' ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται, εἰ μή τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς. Διογένης δὲ ἰδὼν τινα οὕτως ἔχοντα τὸ γένειον ἔφησε, „μή τι ἔχεις ἐγκαλεῖν τῇ

φύσει ὅτι ἄνδρα ς' ἐποίησε καὶ οὐ γυναῖκα;“ ἕτερον δέ τινα ἐπὶ ἵππου ἰδὼν παραπλησίως ἔχοντα καὶ μεμυρισμένον καὶ τούτοις ἀκολούθως ἡμφιεσμένον, πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί ἐστὶν ὁ ἵππόπορνος, νῦν δὲ εὐρηκέναι. ἐν Ῥόδῳ δὲ νόμου ὄντος μὴ ξύρεσθαι οὐδὲ ὁ ἐπιληψόμενος οὐδεὶς ἐστὶ διὰ τὸ πάντας ξύρεσθαι. ἐν Βυζαντίῳ δὲ ζημίας ἐπικειμένης τῷ ἔχοντι κουρεῖ ξυρὸν οὐδὲν ἦττον πάντες χρῶνται αὐτῷ.“ καὶ ταῦτα μὲν ὁ θαυμάσιος εἶρηκε Χρύσιππος.

XXVIII fr ³ Athenaeus Deipnosoph. IV p. 137f. Χρύσιππος τ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησὶν „ἐν Ἀθήναις δὲ ἱστοροῦσιν οὐ πάνυ ἀρχαίων δυοῖν γενομένων δείπνων, ἐν Λυκείῳ τε καὶ Ἀκαδημείᾳ, τοῦ μὲν εἰς τὴν Ἀκαδημειαν εἰσενέγκαντος ὀψοποιοῦ λοπάδα πρὸς ἑτέραν τινα χρεῖαν τὸν κέραμον καταᾶσαι πάντα τοὺς ἱεροποιοὺς, ὡς μακρόθεν οὐκ ἀστείας παρεισδύσεως γινομένης, δέοντος ἀπέχεσθαι τούτων <τῶν> μακρόθεν· τὸν δ' ἐν τῷ Λυκείῳ κρέας ταριχηρὸν εἰς τάριχος διασκευάσαντα μαστιγωθῆναι ὡς παρασοφιζόμενον πονηρῶς.“

XXVIII fr ⁴ Athenaeus Deipnosoph. IX p. 373a. καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως „καθάπερ τινὲς τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι μᾶλλον.“

XXVIII fr ⁵ Athenaeus Deipnosoph. VIII 335b. Χρύσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν τῆς Στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον ἐπαινῶ, τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον ἀεὶ ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα. id. 335a. ἀλλ' οὖν ὃ γε θαυμασιώτατος Χρύσιππος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησὶ „καὶ βιβλία τὰ τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσιαστικάς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπαίνας ἐμπεύρους τοιῶνδε κινήσεων τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων μελέτην γινομένης.“ καὶ πάλιν „ἐκμανθάνειν τ' αὐτοὺς τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασι.“ κἂν τῷ ἐβδόμῳ δέ φησι „καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθάνειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν ἔστιν ὡς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον.“

XXVIII fr ⁶ Athenaeus Deipnos. I p. 4e. Ἀρχέστρατος ὁ Συρακόσιος ἢ Γελῶος ἐν τῇ ὡς Χρύσιππος ἐπιγράφει Γαστρονομίᾳ, ὡς δὲ Λυγκεὺς καὶ Καλλίμαχος Ἡδυπαθείᾳ.

XXVIII fr ⁷ Athenaeus Deipnosoph. XIV p. 616a. καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς περὶ τοῦ Πανταλέοντος τάδε γράφει „ὁ δὲ πλάνος Πανταλέων τελευτᾷ μέλλων ἑκάτερον τῶν υἱῶν κατ' ἰδίαν ἐξηπάτησε, φήσας μόνῳ αὐτῷ λέγειν, ὅπου κατορωρύχοι τὸ χρυσίον· ὥστε μάτην ὕστερον κοινῇ σκάπτοντας αἰσθῆσθαι ἐξηπατημένους.“

XXVIII fr ⁸ Athenaeus Deipnosoph. XIV p. 616b. οὐκ ἠπόρει δ' ἡμῶν τὸ συμπόσιον οὐδὲ τῶν φιλοσκωποῦντων. περὶ δὲ τοιοῦτου τινὸς πάλιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ αὐτῷ (scil. ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς) γράφει „φιλοσκώπτῃς μέλλων ὑπὸ τοῦ δημίου σφάττεσθαι εἶπε θέλειν ὥσπερ τὸ κύκνειον ἄσας ἀποθανεῖν. ἐπιτρέψαντος δ' ἐκείνου ἔσκωψεν.“

XXVIII fr ⁹ Athenaei Deipnosoph. epit. lib. I p. 9c. τὸ παρὰ πολλοῖς λασταυροκάκκαβον καλούμενον βρῶμα, ὡς φησι Χρύσιππος <ἐν τῷ περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς> οὐ ἡ κατασκευὴ περιεργότερα.

XXVIII fr ¹⁰ Athenaeus Deipnosoph. I p. 5e. Ἀπὸ τούτου τοῦ Φιλοξένου καὶ φιλοξενειοὶ τινες πλακοῦντες ὠνομάσθησαν. περὶ τούτου Χρύσιππος φησιν „ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτωκότα τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον ἐπὶ τοῖς γινομένοις, ὥστε φανερώς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν τε χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμά, καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμόν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ, ὅπως δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. ἔφασαν γὰρ αὐτὸν καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑποποιεῖσθαι, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι, καὶ μόνος καταναλίσκη αὐτός, τῶν λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων.“

- XXVIII fr 1¹ Athenaeus VIII p. 336a. (ὁ Σαρδανάπαλλος) ἐφ’ οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ Χρύσιππος τάδε
- XXVIII fr 1² Athenaeus Deipnosoph. XV p. 686f. καὶ ὁ θαυμασιώτατος δὲ Χρύσιππος τὴν ὀνομασίαν φησὶ λαβεῖν τὰ μύρα ἀπὸ τοῦ μετὰ πολλοῦ μόρου καὶ πόνου ματαίου γίνεσθαι. Λακεδαιμόνιοι τε ἐξελαύνουσι τῆς Σπάρτης τοὺς τὰ μύρα κατασκευάζοντας ὡς διαφθείροντας τοῦλαιον, καὶ τοὺς τὰ ἔρια δὲ βάπτοντας ὡς ἀφανίζοντας τὴν λευκότητα τῶν ἐρίων. Σόλων τε ὁ σοφὸς διὰ τῶν νόμων κεκώλυκε τοὺς ἄνδρας μυροπωλεῖν.
- XXVIII fr 1³ Athenaeus Deipnosoph. XIV p. 659a. ἐκάλουν δ’ οἱ παλαιοὶ τὸν μὲν πολιτικὸν μάγειρον Μαίσιωνα τὸν δ’ ἐκτόπιον Τέττιγα. Χρύσιππος δ’ ὁ φιλόσοφος τὸν Μαίσιωνα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι οἶται κεκληῖσθαι, οἶον τὸν ἀμαθῆ καὶ πρὸς γαστέρα νενευκότα, ἀγνοῶν ὅτι Μαίσιων γέγονε κωμωδίας ὑποκριτῆς Μεγαρεὺς τὸ γένος, ὃς καὶ τὸ προσωπεῖον εὔρε τὸ ἀπ’ αὐτοῦ καλούμενον μαίσιωνα, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ὁ Βυζάντιος ἐν τῷ περὶ προσώπων.
- XXVIII fr 1⁴ Athenaeus Deipnosoph. II p. 67c. κάλλιστον δ’ ὄξος εἶναί φησι Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τό τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Κνίδιον.
- XXVIII fr 1⁵ Athenaeus Deipnosoph. I p. 8c. Χρύσιππος δὲ φησιν· ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε.
- XLV t Περὶ Παροιμιῶν
- XLV fr 1 Diog. Laërt. VII 1. (de Zenone locutus) ὅτι ἰσχνὸς ἦν, ὑπομήκης, μελάγχρω, ὅθεν τις αὐτὸν εἶπεν Αἰγυπτίαν κληματίδα, καθά φησι Χρύσιππος ἐν πρώτῳ Παροιμιῶν ν.
- XLV fr 2 Schol. Pind. Isthm. II 17. Χρήματα χρήματ’ ἀνὴρ] τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ’ ἐνίων, ἀπόφθεγμα δὲ ἐστὶν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν ν. τοῦτον δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δήλου ὄντος ὃς ἐστὶν ὁ τοῦτο εἰπών, μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα ὅτι Ἀργεῖος etc.
- XLV fr 3 Diogenianus Paroemiographus I 62 p. 10. Αἶξ Σκυρία: Χρύσιππος φησιν ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν, ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἡ αἶξ.
- XLV fr 4 Zenobius V 32. Οὐ νυκτιπλοεῖς: ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιούντων. Ἡ γὰρ νύξ ἀκριβεστέρα τῆς ἡμέρας τοῖς πελαγοδρομοῦσι, διὰ τὰς τῶν ἄστρον σημειώσεις. Ὁ δὲ Χρύσιππος ἀφελὼν τὴν „οὐ“ ἀπόφασιν „νυκτιπλοεῖς“ εἶπεν.
- XLV fr 5 [Plut.] Prov. Alex. I 3 (Cod. VB.—Corp. Par. II p. 321). Ὁπισάμβω[ν] ταύτην Χρύσιππος τάττει κατὰ τῶν χειρὸν ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων παρὰ τὸ ἀεὶ ὀπίσω βαίνειν. Μέμνηται τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς.
- XLV fr 6 Zenobius Paroemiogr. III 40. Δοῖδυξ αὔξει: ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων φησὶν ὁ Χρύσιππος, ἀλλὰ καὶ <ἐπὶ τῶν> μικρῶν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. Ὁ γὰρ δοῖδυξ μικρὸς ἐστὶ καὶ στρογγύλος.
- XLV fr 7 Plutarchus vita Arati 1, 1. Παροιμίαν τινὰ παλαιάν, ᾧ Πολύκρατες, δέισας μοι δοκεῖ τὸ δύσφημον αὐτῆς, ὁ φιλόσοφος Χρύσιππος οὐχ ὃν ἔχει τρόπον, ἀλλ’ ὡς αὐτὸς ᾤετο βέλτιον εἶναι διατίθεται, τίς πατέρ’ αἰνήσει, εἰ μὴ εὐδαίμονες υἱοί; Διονυσόδωρος δὲ ὁ Τροιζήνιος ἐλέγχων αὐτὸν ἀντεκτίθησιν τὴν ἀληθινὴν οὕτως ἔχουσαν· τίς πατέρ’ αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονες υἱοί; etc.
- XLV fr 8 Suidas s. v. Κέρκωπες (pr.)—ἡ δὲ παροιμία „κερκωπίζειν“ ἦν ὁ Χρύσιππος ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων φησὶ μετεννήχθαι.
- XLVII t Περὶ Πολιτείας
- XLVII fr 6

Diogenes Laërt. VII 34. ὅτι δ' αὐτοῦ ἐστὶν ἡ Πολιτεία (scil. Zenonis) καὶ Χρύσιππος ἐν (ὥσπερ ἐν B) τῷ περὶ Πολιτείας φησί.

LVII t Ὑπογραφὴ τοῦ λόγου τοῦ <ἠθικοῦ> πρὸς Θεόπορον A

LVII fr 1 Stob. Eclog. II 116, 11 W. Περὶ γὰρ πάντων τῶν παραδόξων δογμάτων ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ὁ Χρύσιππος διελέχθη· καὶ γὰρ ἐν τῷ περὶ δογμάτων καὶ ἐν τῇ ὑπογραφῇ τοῦ λόγου καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν κατὰ μέρος συγγραμμάτων.